

Zborový list

POPRADESKÝCH EVANJELIKOV

číslo IV / 2017

JÚL - AUGUST

ÚVODNÍK

Dredložil im iné podobenstvo: Podobné je kráľovstvo nebeské horčičnému zrnu, ktoré vzal človek a zasial na svojom poli; je síce najmenšie medzi všetkými semenami, ale keď vyrastie, je väčšie ako zeliny, býva z neho strom, takže nebeskí vtáci priletajú a hniezdia na jeho ratolestiach. Povedal im ešte iné podobenstvo: Podobné je kráľovstvo nebeské kvasu, ktorý vzala žena a zarobila do troch štvrtiek múky, takže všetko nakyslo. (Mt 13, 31-33)

Na službách Božích na záver školského roka sme počúvali vysvetlenie týchto podobenstiev. Zazneli aj výzvy pre čas prázdnin a dovoleniek. Aby nám zostali pred očami aj v písomnej podobe, pripomeňme si ich.

Ešte predtým však niečo z výkladu Božieho Slova. Prvé spoločné v oboch podobenstvách je malý začiatok. Horčičné semienko je malé a je z neho kriačik od jedného až do dva a pol metra. Kvásuku je málo, ale vie nakvasiť aj veľké množstvo múky (tie tri štvrtky je asi 40 litrov). Nepohrdajme malými začiatkami! Druhý spoločný znak je úžitok Božieho kráľovstva. Darom Kristovým sa stáva, že Božie kráľovstvo podľa spomenutých podobenstiev je domovom, ale, okrem iného, aj potravou. Ako si vtáča našlo domov, tak *má človek domov pri Pánovi Ježišovi* v Božom kráľovstve. Človek je stále nespokojný, ale má nádej na nájdenie istoty a bezpečného domova. *Pokrmom pre mňa* je Tvoje slovo vyznávajú starozmluvní proroci. A to platí aj pre Božie kráľovstvo – ono dáva človeku pokrm pre ducha cez Božie slovo evanjelia, ktoré nám je zvestované a vysvetľované.

Božie pravdy sú poznateľné a podobenstvá sú nám veľmi nápomocné. Vieťme si zapamätať: *horčica, kvások*. Malý začiatok, neskôr úžitok – *domov, pokrm*. Aj počas prázdnin a dovoleniek je kresťanský život veľmi praktický. Môžeme sa tak správať, že ten domov-cirkev neobídeme, ale pôjdeme na mnohé kresťanské stretnutia a služby Božie i keby sme boli mimo domáceho zboru. A čo sa týka potravy-Božieho slova? Budeme ho viac čítať, modliť sa nad ním a prijímať poučenia pre život viery, lebo máme viac voľného času, ktorý nechceme len tak premárniť. Nech je pravda, že žijeme v Božom kráľovstve, kde je nám cirkev domov a Božie slovo potrava viery pre večný život.

Michal Findra, námestný farár

UDALOSTI V CIRKEVNOM ZBORE

*Zuzana Hybenová,
Michal Findra, Zuzana Valeková*

V druhú májovú nedeľu **14. mája** sme si pripomenuli **Deň matiek**. Deti z detskej besiedky pozdravili naše mamičky a staré mamy pripraveným krátkym programom. Po službách Božích sme potom v zborovej miestnosti prežili príjemné bratsko-sesterské spoločenstvo pri malom občerstvení.

Na Prvú slávnosť svätodušnú, v nedeľu **4. júna**, zavítala do nášho CZ sestra **Beatrix Hauser zo švajčiarskej Misie na Níle**. Dopoludnia na službách Božích krátko pozdravila bratov a sestry v kostole a potom sa zúčastnila na detskej besiedke. Popoludní sme sa stretli v zborovej miestnosti, kde prítomným predstavila prácu Misie na Níle v Egypte, konkrétne nemoc-

nicu v Nagade, ležiacu 600 km južne od hlavného mesta Káhira. Zdravotná starostlivosť je tam veľmi potrebná a v nemocnici každoročne dostanú pomoc tisícky ľudí. Slovné i obrazové informácie boli veľmi zaujímavé, pretože sestra Beatrix hovorila zo svojich skúseností, keďže aj ona bola určitý čas v tejto nemocnici. Služba Misie na Níle, vo všetkých šiestich krajinách kde pôsobí, je veľmi ťažká. Zažívajú a musia prekonávať mnohé situácie, ktoré my v našich podmienkach nepoznáme. Treba stále veľa modlitieb o Božiu pomoc a požehnanie služby pre všetkých pracovníkov Misie na Níle.

V ňoch **9. – 11. júna** navštívila náš CZ skupina bratov a sestier z maďarského mesta Sarvaš. Viedli ju evanjelická farárka Henriett Lengyel-Cairns a náš dlhoročný priateľ Tibor Mótyán. Výletníkov sme srdečne prijali v pia-

tok podvečer v zborovej miestnosti. V sobotu dopoludnia absolvovali výlet do starobylej Levoče (pozreli si historické námestie, ale najmä levočský evanjelický kostol a svetový unikát – barokový oltár Majsta Pavla – v rímsko-katolíckom kostole sv. Jakuba) a odpoľudnie strávili v Kežmarku (prehliadkou historickej časti mesta, ale najmä tamojších evanjelických kostolov a evanjelického lýcea). Sestra farárka H. Lengyel-Cairns v trojičnú nedeľu na službách Božích poslúžila kázňou na biblický text J 17,1-10 a potom, spolu s T. Mótyánom, odovzdali bratovi farárovi L. Bednárovi dar od cirkevného zboru v Sarvaši a pozvali nás, Popradčanov, na návštevu do Sarvaša. Spoločne sme s vďakou spomínali na našich vzácných predkov, ktorí pred 182. rokmi posvätili novopostavený kostol Svätej Trojice, ktorý si s láskou opatrujeme až dosiaľ.

17. júna sa konal **zborový deň**. Dopoludnia sme sa stretli v zborovej miestnosti na prednáške brata farára Jozefa Vereščaka z CZ ECAV Poprad-Veľká, ktorý prítomných zoznámil s históriou ich kostola, a to pri príležitosti dvojstého výročia posvätenia. Do CZ ECAV Poprad-Veľká patrí

diaspóra v Mlynici a brat farár nás informoval aj o nej. Kostol postavili a v r. 1830 posvätili evanjelici nemeckej národnosti. Ich potomkovia boli po II. svetovej vojne v r. 1946 odsunutí do Nemecka. Za socializmu si mlynický kostol privlastnilo poľnohospodárske družstvo a používalo ho ako sýpku na obilie. Mobilár kostola vtedajšia cirkevná vrchnosť presunula do Gôtovian. Po nežnej revolúcii zriadili v kostole múzeum áut-veteránov, ale od r. 2009 je kostol opustený. V posledných rokoch brat farár Vereščak pracuje na obnove kostola pre bohoslužobné účely. Podarilo sa vypátrať, kde sú niektoré časti oltára i krstiteľnica a teraz sa snažia o ich vrátenie do Mlynice s vierou, že s Božou pomocou sa im to podarí. Po prednáške sme sa mali presunúť do farskej záhrady, kde obetaví „kuchári“ pripravili guláš a iné dobroty. Pre nepriaznivé počasie sme však zostali v zborovej miestnosti a chutné občerstvenie bolo podávané tam. Za požehnané chvíle v spoločenstve bratov a sestier sme úprimne ďakovali Pánu Bohu, ale vďaku sme vyjadrili aj všetkým sestrám a bratom, ktorí prispeli ku zdarnému priebehu celého zborového dňa.

V 1. nedeľu po Svätej Trojici **18. júna** sme počas služieb Božích mali v našom zbere **záver školského roka**. Čítaním starozmluvného textu a epištoly poslúžili naši konfirmandi. Potom tiež prezentovali svoje vedomosti, keď odpovedali na vybrané otázky z konfirmačnej prípravy. Všetky deti pri oltári prijali požehnanie od brata farára Michala Findra a každé z nich dostalo aj záložku

s osobným veršíkom na prázdniny. Deťom a mládeži sa za Modlitebné spoločenstvo prihovorila sestra Zuzana Valeková a odovzdala darčeky pre detskú besiedku. Deti boli obdarované aj pracovníkmi detskej besiedky. Prajeme všetkým pokojný čas prázdnin, aby sa aj pri nich naplnili výzvy spomenuté v úvodníku – nachádzať Božie kráľovstvo ako svoj domov a pokrm.

V piatok **23. júna** boli konfirmandi spolu s po-konfirmandmi **na výlete v Košiciach**. Stretlo sa ich spolu sedem. Navštívili najskôr letecké múzeum na Letisku Košice. Po návrate do centra mesta bol obed a krátke osobné voľno. Potom navštívili Dóm sv. Alžbety, kde vystúpali do veže – odmenou im bol krásny výhľad na mesto. Na záver

tohto výletu sa zúčastnili na domácom dorastovom stretnutí a zapojili sa do športových hier v staničnom parku. V programe výletu bola aj duchovná časť – zamyslenie nad textom L 6,43-49 o tom, že nestačí povedať som kresťan, ale treba najmä žiť ako sa na kresťana patrí.

E. Bakurová a H. Kotschová, účastníčky

V dňoch 5. – 7. mája sa v Žiline konala konferencia Evanjelizačného strediska (EVS), ktorej sme sa v sobotu zúčastnili aj my, veriaci z Tatranského seniorátu, a viedol nás brat farár Michal Findra.

Na začiatku cesty sme sa vložili do Božích rúk modlitbou a spevom, a tak sme šťastlivo došli do Žiliny. Pred tamojším evanjelickým kostolom, kde sa konferencia konala, nás organizátori srdečne privítali.

Takéto boli prednášky a prednášatelia: *Prečo Ježiš?* – Mathias Lauer; *Čo spravil?* – Jiří Chodura; *Čo od nás chce?* – Marán Kaňuch. Medzi jednotlivými prednáškami sme spievali chvály nášmu Pánovi naozaj zo srdca.

Z každej konferencie EVS si účastníci odnášajú veľké požehnanie. V prednáškach bolo mnoho poučného. M. Lauer pripodobnil Pána Ježiša k signálu, ktorý, hoci ho nevidíme, predsa je a funguje a podobne aj láska je fyzicky neuchopiteľná, ale predsa existuje medzi nami. J. Chodura,

okrem iného zdôraznil, že Pán Ježiš Kristus zmenil Božiu moc v takú, ktorá sa dokonáva v slabosti. Poučným príkladom bezdomovca nás oslovil M. Kaňuch, keď zdôraznil, že Boh nechce, aby sme premárnili svoj život a Pán Ježiš nás volá, aby sme prišli k nemu a zostali s ním. V odpoľudňajšom čase sa konali semináre, ktoré si účastníci vyberali podľa svojho uváženia a záujmu.

Naše srdcia naplnila radosť, keď sme sa na konferencii stretli nielen so známymi bratmi a sestrami, ale aj s ďalšími, s ktorými sme sa mohli spriatelíť. Tak sa utvorilo vzácne a milé spoločenstvo veriacich a Pána Boha milujúcich ľudí.

Konferencia končila v nedeľu službami Božími, my sme sa však vrátili domov v sobotu večer naplnení novým povzbudením a upevnením vo viere v nášho trojjediného Boha. On nám doprial aj priaznivé počasie a poďakovanie patrí aj všetkým, ktorí sa podieľali na dobrej organizácii tohtoročnej konferencie EVS. A my sa už teraz tešíme na tú budúcoročnú.

ZAÚJÍMAVÉ SNÍVANIE

Zuzana Hybenová

V prvý májový víkend bola v Žiline, opäť po roku, konferencia Evanjelizačného strediska. Prednášal na nej aj Jiří Chodura, predseda synody Sliezskej cirkvi evanjelickej a. v., ktorý pôsobí ako farár v Oldřichoviciach na Morave. V rozhovore pre Informačný list EVS č. 2/2017 odpovedal na otázky

o čom sníva a čo si želá, aby sa v jeho zbore dosiahlo?

Odpovedal, že sníva o zbore ako o rodine so všetkými generáciami, ktoré sa navzájom majú rady. Sníva o zborovej rodine, kde je pánom Pán Ježiš Kristus a všetci ostatní sú Jeho deti. Sníva o rodine, v ktorej nebudú vzdialení príbuzní, akí sa poznajú len málo, ale len bratia a sestry, slúžiaci

si každý tým darom milosti, ktorý dostali od svojho Pána. Sníva o rodine, v ktorej budú silní a slabí a vzájomne sa budú podopierať. Sníva o Božej rodine, do ktorej sa narodí ešte mnoho ďalších duchovných detí, a tie budú vedené a vychovávané tak, aby zodpovedne odovzdali vieru ďalším generáciám.

Hovoril, že vie, že sám musí byť príkladom pre iných, a tak ďakuje Pánu za všetky obdarovania a modlí sa za to, aby mu ukazoval, kde on bol ako zlý príklad pre ostatných a dal mu silu napraviť to. Zborová rodina nezačína od „tých druhých“, ona začína odo

mňa a od môjho vzťahu k Pánovi Ježišovi ako hlave cirkvi a tiež k bratom a sestram.

Toľko brat farár Chodura o svojich snoch – nech mu Duch Svätý pomáha pri ich realizovaní v jeho zbere. Ale čo naša zborová rodina? Nechceme byť aj my takou Božou rodinou v cirkevnom zbere? Prosme v modlitbách o duchovné obrodienie, aby aj náš zbor bol takou rodinou! Každý jeden sa o to musíme usilovať a prispieť svojim dielom. Nech nám svätý Boh pomáha a vedie aj nás premieňať takéto sny na skutočnosť!

ÚSMEVNE ZO ŠKOLSKÝCH LAVÍC – SME ECAV

Michal Findra

Na jednej hodine náboženstva so staršími žiakmi sme mali tému o našom vyznaní viery. Po všeobecných/spoločných (Apoštolské, Nicejské a Atanáziovo), sme začali hovoriť o tom špeciálne našom. Pomáhal som žiakom, že je to priamo v názve našej cirkvi, ktorý znie ECAV – sme Evanjelická cirkev a. v. Aké vyznanie teda reprezentuje skratka a. v? Odpoveď vo forme otázky bola zvláštna: *Je to niečo ako AV-konektor?* (Na vysvetlenie uvádzam, že AV konektor je audio-vídeo konektor, ktorý prenáša zvuk a obraz medzi zariadeniami.) Samozrejme, že to tak nie je!!! Sme Evanjelická cirkev augsburského vyznania, lebo toto naše vyznanie bolo prijaté v r. 1530 na sneme v nemeckom meste Augsburg.

Tá asociácia s AV-konektorom ma však zarazila. Je zrejmé, že mnohé deti strácajú cirkevnú podstatu a môžeme byť radi, že vôbec prídu aspoň

na náboženstvo. Na druhej strane: zaznelo niečo úplne súčasné/moderné, čomu by pred 500 rokmi nik nerozumel. Luther sa snažil preložiť Bibliu do nemeckého jazyka a zápasil s tým, aby to bolo v reči, ktorej ľudia dobre porozumejú a ktorá by zároveň verne odzrkadľovala pôvodnú gréčtinu a hebrejčinu s ich myšlienkami. Lutherovi a jeho spolupracovníkom sa podarilo veľké dielo, ktoré dalo základy spisovnej nemčiny a duchovného obrodienia nielen nemeckého národa. Naša túžba nech je rovnaká – priniesť pravdy evanjelia tak jasne a zreteľne, aby dnešný človek pochopil, že zachránený z hriechov môže byť jedine Božou milosťou, jedine vierou v Pána Ježiša Krista, jedine jasným svedectvom Písma svätého.

A nech je aj naše spoločenstvo cirkvi pre človeka ten AV-konektor, ktorý verne prenáša pravdy evanjelia!

VĎAKA ZA BIBLICKÉ VZDELÁVANIE

Zuzana Hybenová

Koncom júna sa skončilo pravidelné štvrtkové vzdelávanie na biblických hodinách. Prázdninová pauza nastala aj pre nedeľné večierne v ZŠ na Jarnej ul.

Začína sa dovlenkovo-prázdninový čas pre odpočinok a načerpanie nových telesných síl. Ale, chcem nás všetkých povzbudiť, aby sme hľadali aj sami posilnenie Božím slovom a aj v lete dbali na duchovný pokrm. Veď máme mnoho možností, napr. zamyslenia na každý deň *Tesnou bránu* dávajú príležitosť siahať po knihách Biblii a v modlitbách ráno i večer

ďakovať za všetko dobré Pánu Bohu. Prosme aj za to, aby sme sa po lete mohli opäť stretávať pri duchovnom vzdelávaní. A prosme aj za tých, ktorým to doteraz nevyšlo, aby si našli čas a zúčastňovali sa týchto Bohu milých aktivít.

Za všetkých bratov a sestry vyslovujeme poďakovanie obom bratom farárom – Liborovi Bednárovi za biblické hodiny a Michalovi Findrovi za nedeľné večerné služby Božie. Nech Pán Boh požehná každú službu v cirkevnom zbore, konanú na jeho chválu a nás všetkých, aby sme mohli duchovne rásť.

ANGAŽOVANOSŤ?

Michal Findra

V piatok 9. júna sme boli z Tatranského seniorátu darovať krv. Stretlo sa nás päť a bol som veľmi vďačný, že to bolo viac ako keď sme boli ostatný raz.

Pri rozhovoroch som si však uvedomil jednu vážnu vec: ako sa, ako kresťania, angažujeme v našej spoločnosti? Osobne vnímam, že málo – aj náš počet pri spomenutom darovaní krvi o tom svedčí. V tomto roku 500. výročia reformácie čítam viaceré publikácie o Lutherovi a aj jeho spisy. Z nich je zrejme, že angažovanosť kresťanov patrí k ich životu! Jednoducho: kresťana vidieť ako kresťanského rodiča, ako kresťanského pracovníka, ako kresťanského úradníka, ako kresťanské dieťa, ... Viera sa nedá skryť! Ak sme zachrá-

není z milosti, potom z viery v Pána Ježiša Krista konáme dobré skutky, ktoré nám Pán Ježiš pripravil na Božiu slávu. (Ef 2,8-10)

Prajem sebe, aj každému veriacemu, aby sme boli poslušní konať dobré Božie dielo a nebáli sa, možno aj vážnych, výziev. V prípade darovania krvi prísť aj prvýkrát... tešíme sa nabudúce na nových odvážnych darcov krvi!

300. ROČNÉ JUBILEUM KEŽMARSKÉHO ARTIKULÁRNEHO KOSTOLA

Nora Baráthová, Tranovský evanjelický kalendár 2017

V 17. stor. krajinou otriasali povstania uhorskej šľachty, ktorá nebola spokojná s cisárskym habsburgovským rodom. Cisár nerešpektoval práva šľachty, obviňoval ju z neexistujúcich sprisahaní a konfiškoval jej majetok. Do povstani sa pridali aj mešťania a obyčajný ľud. Pri tom všetkom vládla náboženská neznášanlivosť. Cisárske komisie zaberali protestantské kostoly a školy a kňazov a učiteľov posielali na galeje či do vyhnanstva.

Takýto teror zákonite vyvolal odpor. V r. 1678 vypuklo ďalšie povstanie, ktoré viedol Imrich Tököli. Po úspechoch povstalcov bol r. 1681 cisár Leopold nútený zvolať do Šopronu krajinský snem. Ten vydal dôležité články-artikuly: 25. článok Šopronského snemu povolil návrat protestantským farárom a učiteľom; 26. artikul dovoľil protestantom v Uhorsku stavať kostoly po jednom v každom slobodnom kráľovskom meste – akým bol aj Kežmarok – a po dva v každej župe. Kostoly v mestách sa mohli postaviť len na predmestí na mieste, ktoré presne vyznačila kráľovská komisia. Stavba sa musela postaviť výlučne na náklady evanjelickej cirkvi z najlacnejšieho stavebného materiálu. Takým bolo drevo a tým sa predurčilo, že artikulárne kostoly budú drevené. Kežmarský kostol je jeden z piatich zachovaných kostolov svojho druhu nielen na území Slovenska, ale zrejme v celej strednej Európe.

V r. 1682 cisárska komisia určila Kežmarku potupné miesto na postavenie

chrámu, a to hneď za mestskou Vyšnou bránou. K stavbe kostola sa prikrčilo až v r. 1687 po definitívnej porážke Tököliho povstania. Nie je známe ako kostol vyzeral, pravdepodobne však je, že mal dnešný pôdorys a bol prízemný. Predstavoval len provizórium a nemohol pojať niekoľko tisíc protestantov z Kežmarku a okolia, ktorí už mali dvoch farárov – nemeckého a slovenského.

Preto sa dvaja kežmarskí mešťania vybrali na sever Európy vyberať milodary. Zbierka nesplnila očakávanie. Vybrali len 274 uhorských zlatých. Potom vypuklo povstanie a mor. K prestavbe kostola sa pristúpilo po upokojení pomerov v r. 1717. Zmluva bola uzavretá 1. júna 1717 s tesárskym majstrom Jurajom Muttermannom z Popradu s presným stanovením výšky kostola, dostatku okien, maľby klenby na modro ako nebo, mal mať aj chóry a točené podporne stĺpy klenby. Odhadované náklady boli 5000 zlatých. Náklady financovali bohatšie rodiny a jednotlivci v meste a okolí. Stavebné práce mali neuveriteľne rýchle tempo – kostol bol vysvätený už 15. augusta 1717(!!!).

Jeho interiér zaujme každého svojou krásou. Podieľali sa na ňom domáci majstri i majstri z Levoče a Spišskej Novej Vsi. Drevený kostol bol už r. 1892 zaradený medzi pamiatky chránené štátom. V r. 1985 bol vyhlásený za národnú kultúrnu pamiatku a v r. 2008 bol zapísaný do *Zoznamu svetového kultúrneho dedičstva UNESCO*. V auguste t. r. si na seniorátnom stretnutí pripomenieme 300-ročné jubileum tohto vzácneho artikulárneho kostola.

PRIATEĽOM SVOJIM V KOSTNICI

Bohumil Mareš: *Listy Majstra Jana Husa*, 83. list

Toto je, v mene Ježiša Krista, moje konečné rozhodnutie, že nechcem články, ktoré sú po práve vytiahnuté, priznať za bludné a nechcem odprisahať články, krivými svedkami mi pripisované, pretože odprisahať by znamenalo priznanie, že som bludy alebo blud držal.

Lebo vie Boh, že som nikdy nekázal tie bludy, ktoré oni vymysleli, mnohé pravdy vyňali a klamy pripojili. Veľmi rád však, keby som vedel o niektorom zo svojich článkov, že odporuje pravde, by som ho opravil, odvolal a opak učil a kázal; ale myslím, že žiadny neodporuje zákonu Kristovmu a výrokom svätých majstrov, aj keď je nazývaný od tých, ktorým sa nepáči, pohoršlivým alebo bludným.

Preto, keby v ktoromkoľvek z článkov, ktoré nesú moje úmysly, bola obsiahnutá akákoľvek lživá myšlienka, tej sa odriekam, všemocnému a najlepšiemu Majstrovi sa poddám, aby ma napravil, pričom sa spolieham na jeho nekonečné milosrdenstvo, že ma On sám premilostivo očistí od mojich skrytých hriechov.

Ďakujem všetkým pánom, rytierom a vladykom Českého kráľovstva, a zvlášť kráľovi Václavovi a pani krá-

lovej, svojej milostivej panej, ďakujem, že ma v láske mali, láskavo so mnou jednali a vynaložili námahu pre moje

oslobodenie. Ďakujem tiež kráľovi Žigmundovi za všetko dobré čo mi preukázal. Ďakujem všetkým pánom českým a pánom poľským, ktorí vytrvalo a pevne stáli na pravde a na mojom oslobodení, pre nich a pre všetkých si žiadam spásu, teraz v milosti a potom v sláve večnej. Boh všetkej milosti nech život váš so

zdravím duše i tela dovedie do Čiech, aby ste tam slúžili Kristovi-kráľovi a tak prišli k životu slávy. Pozdravte všetkých priateľov, ktorých nemôžem vymenovať, lebo keby som niektorých menoval a iných nie, zdal by som sa im prijímačom osôb, a tí, ktorých by som nemenoval, mysleli by si, že na nich nepamätám, alebo že ich nemilujem, ako by som mal.

Písané vo väzení v okovách, v piatok pred sviatkom svätého Jána Krstiteľa.

Jan Hus, v nádeji sluha Ježiša Krista, od ktorého nádeje ma nikdy diabol nemohol odlúčiť a ani neodlúči, s pomocou Otca, Syna i Duchu Svätého, velebeného na veky vekov. Amen.

Poznámka redakcie: Tento Husov list z kostnického väzenia bol napísaný 21. júna 1415 a uverejňujeme ho pri spomienke na 602. výročie upálenia Majstra Jana Husa v Kostnici.

PERLIČKY Z LUTHEROVHO ŽIVOTA

Podľa Stráž na Sione z r. 1946

Luther napísal veľmi veľa spisov. Vytlačilo sa viac než 350 rôznych diel, na všetky strany krajiny napísal tisíce listov. „Často ma zasypávajú rôznymi prosbami a žiadosťami“, napísal svojmu priateľovi, „že môj stôl, lavice, okná, pulty, skrine, stoličky, všetko, čo je v izbe, je nimi preplnené.“ Pre toto veľké zaneprázdnenie nemal rád, keď ho priatelia a dobrodinci k sebe volávali. „Strácam tým veľa času“, hovoril. „Ne-

viem, aký diabol vymyslel tieto návrštevky. Odmietnuť ich nemôžem a keď ich prijmem, nemám z nich žiadny ošoh.“ „Od práce nezomrel ešte žiaden človek“, napísal Luther. „Ale pre lenivosť a darebáctvo prišli už mnohí ľudia o zdravie a život. Človek je tak stvorený pre prácu ako vták pre let.“ Niekedy sa tak zahĺbil do svojej práce, že aj jesť zabudol. Raz sa tak stratil, že ho ani manželka nemohla nájsť. Tri dni ho hľadala so sklúčeným srdcom a už myslela na to najhoršie. Potom jej napadlo, aby sa šla pozrieť do zamknutej knižnice. A skutočne tu našla svojho strateného manžela, ktorý sedel pokojne za stolom pri svojej Biblii len o kúsok chleba a soli. Na jej výčitky odpovedal otázkou: „No a myslíš, že je to niečo zlé, pri čom si ma našla?“ Luther bol mužom podľa porekadla: Čo na srdci, to na jazyku. „To jedno ne-

môžem,“ povedal, „aby som o niekom len za jeho chrbtom hovoril a vytýkal mu jeho hriechy. Milšie a menej nebezpečné je divé zviera, ktoré sa otvorene postaví proti nám a napadne nás, než medzi kvetmi skrytý jedovatý had, ktorý nás uštipne vtedy, keď ho nevidíme.“

Spev a hudbu mal Luther nesmierne rád. Bol veľmi hudobne nadaný. Aj táto jeho záľuba hovorí o jeho peknej charakterovej stránke. Veď aj staré porekadlo hovorí: Kde sa spieva, tam žijú dobrí ľudia. Zlí ľudia nepoznajú piesne. Luther sám hral na viacerých hudobných nástrojoch, hlavne na flaute a mandolíne. V jeho dome sa často robili koncerty, na ktorých aj sám vystupoval. Aj pekne spieval, mal čistý hlboký hlas. V spevníku máme viacero nábožných piesní, ktorým zložil nielen slová, ale aj hudbu. Dobový historik takto opisuje Lutherov dom: Skoro každý večer bolo počuť z jeho domu hudbu, ak nehral, spieval aspoň s ostatnými členmi svojej domácnosti. Skladal aj štvorhlasné chorály a dával ich mestským hudobníkom, ktorí ich hrali pred vežami mesta. sotva vyšlo slnko, už hudobníci svojou hudbou budili ľudí z postelí. Raz boli v dome Luthera speváci a hudobníci a predniesli veľmi pekné skladby. Luther bol vystúpením očarený a povedal: „Ak náš dobrý Pán Boh už tu na zemi, kde je toľko biedy a nedostatku, také krás-

ne veci pripravil, čo nás potom očakáva vo večnom živote, kde je samá dokonalosť a blaženosť?“

Raz cestoval Luther s tromi synmi a priateľom na malom člne a len-len, že sa neutopili. Keď vyšli na breh, Luther konštatoval: „To by bola radosť pre diabla, keby som sa ja, Martin Luther s moji synmi utopil!“ Chvalabohu sa tak nestalo. Pán Boh chránil Luthera pred všetkými nástrahami, ktoré mu pripravili jeho nepriatelia.

Luther pochádzal z telesne a duševne zdravej rodiny, ale hodne trpel na viaceré choroby. Prispeli k tomu aj jeho časté cesty a veľké telesné a duševné súženie, ktoré musel pretrpieť od svojich nepriateľov alebo odporcov. Najčastejšie trpel na žalúdok a reumu. Mnoho sa sťažoval na boľenie zubov, na obličky a na bolesti v prsiach. Raz mal nebezpečný zápal stredného ucha. Jeho častým hosťom boli bolesti hlavy, čo sa dá ľahko vysvetliť jeho nadmernou duševnou prácou. „Padni tu, padni tam“ vyslovil sa Luther, „len si nezúfaj a znova povstaň!“ Keď sa raz sťažoval Melanchtonovi, že má slabý hlas – zrejme bol chorý – ten odpovedal: „Ale aj tak ho ďaleko počuť!“ V starších rokoch trpieval Luther na slabosť a záchvaty, pre ktoré musel častejšie doma zostať, ale prácu nezanechal. Neraz pri jedení obeda opravoval svoje spisy.

Ale najradšej chodil do kostola a vždy niesol so sebou nejakú knihu. Hovoril: „Oveľa lepšie mi padne

modliť sa v spoločnosti veriacich než samému doma.“ Svoju lavicu mal pri oltári. Často pristupoval k Večeri Pánovej a vo chvíľach pokušenia potešoval sa slovami o odpustení hriechov. Z kostola vychádzal vždy posledný.

Luther bol jeden z najplodnejších a na myšlienky najbohatších autorov svojej doby. Napr. r. 1521 vydal 20 spisov, jednu knihu preložil do nemčiny, začal s prekladom Novej zmluvy. V r. 1523 vydal 24 spisov, 150 kázni, dokončil preklad 5. knihy Mojžišovej. R. 1530 vydal pre ochorenie „len“ 12 spisov, preložil proroka Jonáša, čiastočne Ezechiela a všetkých malých prorokov. Každý rok napísal aj niekoľko sto listov. V tom čase zamestnal svojimi dielami až tri tlačiarne. Ešte r. 1521 povedal: „Pracujem toľko, že by bolo aj na šesť rokov dosť, čo som napísal v priebehu troch rokov.“

Modlitba Martina Luthera: *Milý nebeský Otče, ďakujem Ti a velebím Ťa. Som len úbohý a biedny človek a ani stotisíc takých ako som ja, by nemohlo odolať diabľovi. Napriek tomu mu však odolávam – totiž s pomocou Tvojho svätého anjela. Nemám ani kvapku múdrosti a ten zlý ľstivý nepriateľ jej má celé more. Napriek tomu mi však nemôže uškodiť – nevie ako. Moja pochabosť, hlúposť, prostoduchosť a moja slabosť spôsobujú, že je taký veľmi schopný a mocný. Predsa však nemá moc ublížiť mi. Za to vďačím len Tebe, môj milosrdný Bože a Otče nášho Pána Ježiša Krista, za to Ti budem ďakovať po celý život. Amen.*

MUSEL SOM BYŤ KACÍROM

Zuzana Hybenová

K jubilejnému 500. výročiu reformácie boli vydané hodnotné publikácie, približujúce nám viaceré osobnosti, ktoré sa pričínili o to, že sa myšlienky reformácie dostali aj na územie našej vlasti. Konrád Cordatus je jeden z radu takýchto osobností a o ňom, ako o vyslancovi Lutherovej reformácie, je kniha *Musel som byť kacírom*. Je to autorské dielo Daniely Hroncovej-Faklovej a vyšla vo vydavateľstve Transocius.

Cordatus bol pôvodom Rakúšan, vyštudoval na Viedenskej univerzite a za kňaza bol vysvätený v roku 1507. Ako každý teológ, túžil dostať sa do Ríma – bol ním však sklamaný rovnako ako Vatikánom. V ďalšom štúdiu pokračoval v talianskej Ferrare, ale nemal pocit uspokojenia, lebo ani tu nepočul nič o pravej viere v Pána Ježiša Krista. Na univerzite v saskom Wittenbergu sa zoznámil s reformá-

torom Martinom Lutherom a stotožnil sa s jeho reformnými myšlienkami a učením. Dostal sa do Budína, kde kázal na základe Písma svätého a v duchu reformácie čisté učenie o Bohu a Ježišovi Kristovi a kritizoval bohatú a nezriadenú cirkev. Cirkevní predstavitelia sa proti Cordatovi ohradzovali, žiadali ho potrestať, a tak ho cisárovná Mária Habsburská poslala do Horného Uhorska ako kazateľa do banských miest: Kremnica, Banská Štiavnica, Banská Bystrica, Zvolen. A tak sa svetlo myšlienok reformácie cirkvi dostalo aj na územie dnešného Slovenska priamo z jeho zdroja. Cordatovo účinkovanie bolo požehnaním pre obyvateľov týchto miest, ale rovnako aj Cordatovi prirástli k srdcu ľudia i krajina, do ktorej sa vždy rád vracal.

Kniha *Musel som byť kacírom* o Cordatovom živote je veľmi zaujímavá a ak si ju prečítate, určite vás poteší. Môžete si ju, prostredníctvom farského úradu, požičať v našej zborovej knižnici.

PONIŽENÉ A SLÁVNE TELO

Z „*Meat in Due Season*“ preložila
Soňa Slahová

Ale naša otcina je v nebesiach; odtiaľ očakávame aj Spasiteľa, Pána Ježiša Krista; On... pretvorí naše ponížené telo, aby bolo podobné Jeho oslávenému telu. F 3,20-21.

Nádej alebo očakávanie kresťana je v tom, že Pán Ježiš príde, aby premenil jeho ponížené telo a urobil ho takým slávnym, akým je Jeho telo. Či už je alebo nie je povoláný zomrieť pred

touto udalosťou, skutočnosť premeny zostáva. Zmena musí byť. A nádej je istá. Ak človek zomrie pred príchodom Pána, jeho porušiteľnosť oblečie neporušiteľnosť. Ak bude v tom čase živý na zemi, jeho smrteľnosť si oblečie nesmrteľnosť.

Oprávnenosť pre túto nádej máme nielen v Slove (1K 15,51-53), ale aj v Kristovom dokonanom diele. Kresťan má dôvod veriť, že nielen jeho duša, ale aj jeho telo je vykúpené drahou krvou Krista. Ak z Božej milosti

dosiahla jeho duša spasenie, môže dôverovať aj tomu, že to dosiahne aj jeho telo.

Apoštol Pavol bol vyučený, aby očakával toto slávne dokonanie pre seba a pre všetkých veriacich. My okliešťujeme Božie spasenie, keď obmedzujeme jeho požehnanie na dušu a premenu tela robíme závislou na niečom inom

ako na vykúpení. Niektorí nám chcú nahovoriť, že premena veriaceho závisí na jeho posvätení; iní, že závisí na jeho očakávaní na zjavenie Pána; zatiaľ čo apoštol nám hovorí, že tých, ktorých Boh ospravedlnil, tých aj oslávi (R 8,30).

Plné spasenie kresťana bude dokončené až vtedy, keď príde Pán.

VLASTNORUČNÝ PODPIS

Milan Rúfus
.....

Keď zasa padám čelom do tmy,
tri hlásky
ako negramotný
tri krížiky –
je to, čo viem.
A podpíšem sa.
Podpíšem:

B+O+H.

Čo tu nie a predsa tu je.

Boh. Všetko, čo ma presahuje.

Boh. Všetko, na čo nestačím.

Boh. Prečo, Kedy, Kde a Čím.

Boh. Tam, kde iba slepo prahnem.

Boh. Na čo nikdy nedočiahnem.

Boh. Plnosť tam, kde mňa je málo.

Boh. Čo sa ľudom nedostalo.

Boh. Úder. Jazvy po láskach.

Boh. Odpoveď i otázka.

Boh. Chlieb a víno z hrozienu večna.

Boh. Číra skratka Nekonečna.

Nepokoj ľudský, túlavý,
nevieš...

Ak nevieš, tak ich píš –
tri hlásky svojej úľavy,
tri krížiky
pod vlastný kríž.

STÁDO ZVIERAT

Z nemčiny preložila Anna Chábová

Nechod' za väčšinou páchať zlo a v spore nesvedč s väčšinou, aby si neprekrúcal pravdu. (2M 23,2)

Ak zmení vodiaci baran smer, idú za ním slepo všetky ovce. Toto vedenie stáda môže mať tragické následky. V roku 2006 sa v Turecku zrútilo do priepasti 320 zvierat. Menej tragicky sa skončila príhoda v Tirolsku, keď 80 oviec skončilo v sportshope, pretože vedúci baran

sa pravdepodobne videl v sklenných dverách obchodu, vošiel dnu a stádo ho nasledovalo až do predajne.

Ak masa ľudí robí slepo to isté, neriadiac sa svojim rozumom, skončí ako také stádo. Takto, pred dvetisíc rokmi, dav ľudí žiadal ukrižovanie Pána Ježiša Krista. Aj dnes sú takí ľudia, ktorí udávajú smer, masa alebo dav ľudí im verí a nasleduje ich, mysliac si, že sú v bezpečí. Oklamaní mienkou nevercov považujú Pána Ježiša Krista za

vybájenú postavu minulosti. Kresťan však s odvahou priznáva, že Ježiš Kristus žije v nebi a ochráni každého, kto mu zverí svoj život.

Cez vieru v ukrižovaného a vzkrie-

seného Ježiša Krista nás Boh pozýva k sebe do večnosti. A táto viera je osobné rozhodnutie každého jedinca, dávajúce nám prioritu v porovnaní s davom nevercov.

BLAHOŽELÁME JUBILANTOM

Júl

Riša Miroslav	12.7.
Rožárová Anna	16.7.
Alexy Tibor	17.7.
Benická Eva, Ing.	22.7.
Labudová Ružena	22.7.
Cháb Milouš, Ing.	27.7.

August

Petrová Zlatica	6.8.
Ševčíková Marta	11.8.
Hybenová Mária	15.8.
Gandžala Jaroslav	31.8.

VYPÍSANÉ Z MATRÍK MÁJ - JÚN 2017

Sviatosť Krstu svätého prijali: Sára Hybenová, Nela Skokanová, Laura Ly Skokanová, Mia Dao Skokanová

Manželstvo uzavreli: Branislav Kuzma a Jana Grešová, Igor Červeňan a Natália Ilavská

Do večnosti v nádeji na vzkriesenie odišli: Júlia Marová (78), Ruža Holanová (85)

POZÝVAME NA PRAVIDELNÉ STRETNUTIA V ZBOROVEJ MIESTNOSTI NA UL. 1. MÁJA 1:

- ▶ modlitebné spoločenstvo – každý štvrtok o 16:15 h
- ▶ mládež – každý piatok o 17:30 h

INÉ POZVANIA

- ▶ **Pozývame zapojiť sa do služby**, keď je **kostol Svätej Trojice otvorený pre verejnosť** v dovolenkovom období – obraciame sa na všetky sestry aj bratov(!), ktorí sú ochotní obetovať svoj voľný čas Pánu Bohu formou dvojhodinových služieb v pondelok, stredu a piatok od 15:00 h do 17:00 h a môžu tak pomôcť dobrej veci. Na stole pri východe z kostola bude k dispozícii tabuľka „rozpis služieb“, kde si môžete zapísať termín/termíny dohľadu v kostole, prípadne sa môžete dohodnúť vo farskom úrade so sestrou Alenou Chlebovcovou. Vopred ďakujeme všetkým za ochotu slúžiť!

- ▶ **Do 30. júla** sa môžete prihlásiť na **Misijné dni**, ktoré organizuje východný dištrikt – viac na webe: www.vdecav.sk/dni/
- ▶ Cirkevný zbor ECAV v Kežmarku nás pozýva na **operu Hrad prepevný**, predstavenie sa bude konať **7. júla o 17:00 h** v tamojšom artikulórnom kostole.
- ▶ Pozývame **9. júla** na **Dištriktuálny deň VD ECAV** do Prešova.
- ▶ Ešte sa možno prihlásiť do detského denného tábora, ktorý bude **od 10. do 14. júla** – prihláška a informácie sú na webe nášho zboru – www.ecavpp.sk.
- ▶ V posledný júlový víkend **28. až 31. júla** organizujeme krátky rodinný tábor. Info nájdete na zborovom webe www.ecavpp.sk. Prihlasujte sa u brata farára Michala Findru.
- ▶ **18. augusta** pripravujeme celodenný **výlet do Krakova**. Program nebude spoločne organizovaný a poplatok za výlet je 10,00 €/osoba. Prihlasujte sa vo farskom úrade.
- ▶ Náš cirkevný zbor v spolupráci s Charitou oorganizuje počas letných prázdnin **zbierku školských pomôcok**, ktoré môžu byť nové alebo používané, ale stále funkčné. Pomôcky pre deti zo sociálne slabších rodín môžete prineŕ na farský úrad.

*Prázdninové dni nech sú prežiarené nielen slnkom,
ale najmä Božou prítomnosťou, ochranou a požehnaním.*

*Príjemný čas oddychu a naberania novej sily želá
redakčná rada
Zborového listu popradských evanjelikov.*

Zborový list popradských evanjelikov. Pre vnútornú potrebu Cirkevného zboru ECAV v Poprade, Námestie sv. Egídia 17/8, 058 01 Poprad, tel. farský úrad: 789 5872, email: poprad@ecav.sk, www.ecavpp.sk

Zodpovedný redaktor: Dr. Libor Bednár, zborový farár (0908 940792), jazyková úprava: Mgr. Zuzana Valeková, spolupráca: Ing. Zuzana Hybenová, Ing. Mgr. Michal Findra, farár pre deti a mládež (0903 602 902) a Alena Chlebovcová.

Vydávanie zborového listu môžete podporiť milodarom. Ďakujeme.

ROZPIS SLUŽIEB BOŽÍCH A ĎALŠÍCH CIRKEVNO-ZBOROVÝCH AKTIVÍT

JÚL

2. Ne.	09:00	-	Poprad, 3. nedeľa po Sv. Trojici
	10:30	-	Stráže, 3. nedeľa po Sv. Trojici
6. Št.	18:00	-	Poprad, Sviatok Cyrila a Metoda a Majstra Jana Husa
9. Ne.	09:00	-	Poprad, 4. nedeľa po Sv. Trojici
	10:00	-	Sviatosť Večere Pánovej
16. Ne.	09:00	-	Poprad, 5. nedeľa po Sv. Trojici
23. Ne.	09:00	-	Poprad, 6. nedeľa po Sv. Trojici
30. Ne.	09:00	-	Poprad, 7. nedeľa po Sv. Trojici
	10:30	-	Spišská Sobota, 7. nedeľa po Sv. Trojici

AUGUST

6. Ne.	09:00	-	Poprad, 8. nedeľa po Sv. Trojici
	10:30	-	Stráže, 8. nedeľa po Sv. Trojici
13. Ne.	09:00	-	Poprad, 9. nedeľa po Sv. Trojici
20. Ne.	09:00	-	Poprad, 10. nedeľa po Sv. Trojici, Nedeľa pokánia
	10:00	-	Sviatosť Večere Pánovej
27. Ne.	09:00	-	Poprad, 11. nedeľa po Sv. Trojici
	10:30	-	Spišská Sobota, 11. nedeľa po Sv. Trojici